

послание и до Иконийския султанъ, за когото се чувало, че има намѣрение да приеме християнството.

Исакъ Ангелъ направи лекъ знакъ и къмъ него се притече единъ монахъ, съ низко сведена качулка до веждитѣ.

Императорътъ никога не вземаше решение, преди да се посъветва съ духовници ясновидци. Особено довѣрие той имаше въ думитѣ на отецъ Доситей, отъ манастира Студитски, който нѣкога му бѣ предрекълъ, че ще стане императоръ и това наистина се бѣ сбѣднало. Нима други нѣкой можеше да допусне, че при толкова сродници отъ бащиното колѣно на Комнинитѣ, нѣкога византийскиятъ престолъ щѣше да се падне на сина на Андроникъ Ангелъ, който бѣ сродникъ на Комнинитѣ само по майчина страна?

Монахъ Доситей дълго шѣпна наведенъ надъ рамото на василевса, докато Исакъ II бавно кимаше съ глава.

— Вашиятъ господаръ дава ли дума, че войскитѣ му нѣма да навредятъ нѣщо на градоветѣ, селищата и крепоститѣ, покрай които ще минатъ? — попита императорътъ.

— Нашиятъ превисокъ властелинъ не само дава дума, ала се задължава да плати до стотинка всички храни, които ще получи презъ време на пътуването си, като моли да бѣде наредено отъ Константинополската власть, щото изъ всички мѣста, покрай които ще минемъ, да се натрупатъ припаси за людетѣ и конетѣ, — отвърна графътъ.

Изведнажъ Исакъ Ангелъ зададе въпросъ, който нѣмаше нищо общо съ водения разговоръ, сякашъ искаше да забави окончателното си решение.

— Истина ли е, че въ вашата страна се явила ясно-видка, която приемала известия отъ ангелитѣ?

— Азъ ходихъ въ Кьовенщайнъ и съ очитѣ си видѣхъ чудната девойка — каза маркграфътъ. — Тя извести, че Ерусалимъ падналъ подъ властта на Саладина още въ сѣщия день, когато стана поражението на християнитѣ. Много по-късно пилиграми донесоха грозната вестъ на западъ...

Очитѣ на василевса засвѣткаха, той цѣлъ се развълнува, одеждата му, обсипана съ скѣпи камъни, изпусна